

POLGÁR PÉTER

ismeretlen isten

alkalmi
érdeklődő vagyok
kezemhez
gyülekezeti virág
csonka bálvány tapad
idegenül ülök ebben a társaságban

az élet otthagytá nyomát
a semmi volt az mi sajgott
ajkán azonnal készen állt a sima szó
érezve minden dolog céltalanságát

szántsa fel
arcomat a véres verejték
változzon kővé viasztetem
kezembe vasszőget verjetek
hadd legyek én a titkos áldozat

zavaros álmok szunnyadó démona

újjászületés

rejtekhelyén pihen a holnap

majd
hirtelen nekifeszül a szélnek
száján a csönd varázsával
magánytalan indul
a kijelöletlen másik úton
bele a fekete éjbe

arca meztelen
fogai között vadul rágja a halált

mély lélegzet
a végső lemerülés előtt
talán majd egyszer
újralátom a születésem
patak vizében tükröződöm
élek

tükörkép

kiszáradt
viasztócsában kalimpálok
szárnyamon alvadt vér
kíváncsi szempár pihen

a vágy
kietlen csöndjéből
bukkant elő
szemében
álmatag köd cikázott
haját átnedvesítette
a verejték

ott settenkedett körülöttem
végigmarta testemet
száján kibuggyant a szó

ne siess barátom
a fájdalom utánad szalad

Varga Tamás fotója